

Marylène Huijbregts

Op de dodenherdenking staan we stil,
Bij de namen van hen die vielen voor ons land.
We herinneren hun moed en hun wil,
En de offers die zij brachten, hand in hand.

We eren hen met bloemen en kaarsen,
En met onze stille gedachten.
Hun herinnering zal nooit vervagen,
En hun daden zullen ons altijd kracht geven.

Süleyman Akgöl

Op deze dag van herdenking,
Staan we stil bij het verleden,
Bij hen die vochten voor onze vrijheid,
Hopelijk rusten jullie nu in vrede.

We eren hun moed en hun offer,
En beloven te blijven strijden,
Voor een wereld waarin we samenleven,
In vrede en gelijkheid, voor altijd.

Nynke de Bruin

Een dag vol confrontatie van het verleden.
Door de oorlog, zoveel zijn veel te vroeg overleden.
Ik ben jullie dankbaar, dankbaar voor de kansen die ik door jullie heb gekregen.
Door jullie moed en strijd kunnen wij ons nu weer vrij bewegen.
Wij kunnen gaan en staan waar wij dan ook maar willen.
Het leven dat u had en dat van mij kent zoveel verschillen.
Jullie zijn verschenen op de meest vreselijke gebeurtenissen.
Sommige dingen het liefst voor altijd uit de gedachte wissen.
De dingen die jullie hebben meegemaakt zijn onvoorstelbaar voor velen.
Maar toch is het fijn dat we deze angsten en lasten samen kunnen delen.

Finn Schoutens

Als je anders was, anders dacht, anders geloofte.
Dan moest je maar snel verdwijnen.

Je kon zelf ervoor kiezen om te verdwijnen, een paar jaar achter een kast verstoppen om dan hopelijk als het allemaal over is weer te mogen verschijnen.

Of als je pech had, dan kwamen ze en namen ze je mee, en verschijnen? Dat deed je dan niet meer.

Dat gebeurt nu niet meer, gelukkig. Ten minste, dat is wat we nu zeggen.

Maar laten we nu niet doen alsof het nergens op de wereld meer gebeurt. Soms nog dichter bij dan we zelf denken.

Vieren dat we in Nederland mogen verschijnen als wie we willen zijn, of dat nu Joods , Moslim of Katholiek is, maar ook voor mensen die anders denken, anders naar onze wereld kijken.

Maar ook niet vergeten dat op onze wereld, nog genoeg plekken zijn waar onze medemens nog steeds verdwijnen als ze zichzelf proberen te zijn.

Want het verleden kan zich alleen herhalen, als we wegstaren wanneer we ervan uitgaan dat het ons toch niet deert.